

**“De Vader is één met Mij. Daarom wat de Vader doet, doe Ik ...
Aan de heiligen geef Ik mezelf onophoudelijk. Ook aan jou...”**

In mijn gewone toestand, bevond ik me buiten mezelf met het Kindje Jezus in mijn armen. Ik zei: “Zeg me eens, mijn klein mooi kindje, wat doet de Vader?”

En Hij antwoordde:

“De Vader is één met Mij. Daarom wat de Vader doet, doe Ik...”

Ik vervolgde: “En met de heiligen – wat doet U?”

Hij zei: “Ik geef Mezelf onophoudelijk.

Ik ben hun leven, vreugde, geluk, hun onmetelijk goed, zonder einde en zonder grenzen. Zij zijn vervuld van Mij.

Zij vinden alles in Mij – Ik ben alles voor hen en zij zijn alles voor Mij”.

Toen ik dit hoorde werd ik een beetje boos en ik zei: “Aan de heiligen geeft U Uzelf voortdurend, maar aan mij – zo weinig, zo karig en met tussenpozen.

Dikwijls

breng ik een groot deel van de dag door zonder uw komst.

En soms blijft U zo lang weg dat ik vrees dat U pas 's avonds komt.

Zo leef ik al stervend, een zeer wrede en niets ontziende dood.

Toch zegt U dat U zeer veel van me houdt”.

En Hij: “Mijn dochter, ook aan jou geef Ik Me onophoudelijk:

- nu eens persoonlijk,

- dan door genade,

- dan weer door licht

en op vele andere wijzen.

Wie kan dan ontkennen dat Ik veel, zeer veel van je houd!”